

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

55 Memos fui nocte nominis tui Domine: & custodiui legem tuam. 56 Hæc
facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

tas habent aures, si non cauda aspidis, saltem terra, atque luto; vel certè defluxionibus capitis, & perniciosis humoribus impeditas. Purgandæ aures sunt, purganda lingua, sed antè omnia cor, vt & audire canticum Domini, & decantare valeamus.

Memor fui nocte nominis tui Domine, & custodiui legem tuam.

Nominis dictum est pro ipso Domino, Nomen ac si diceret, Memor fui tui. Quod Domini, frequentissimum in Scripturis est. Vt, In nomine Dei nostri magnificabimur. Et, In nomine eius sperauimus. Et, Ostendam tibi omne bonum, & vocabo in nomine Domini coram te: cum Moses cureret videre ipsum Dominum. Verè enim qui videt eum, videt omne bonum: & nomen Domini apparet, cū ipse se ostendit. Videt. r autem mihi nomen non solum sonare maiestatem, & gloriam, sed etiam reuerentia, & amore ita vsurpari. Ex reuerentia quidem, quasi non audeant sancti viri nominare eum, qui ineffabilis est, & alioqui ipse sibi nomen est. Quemadmodum & Tetragrammaton ex reuerentia syllabis proprijs proferri non solet, & ineffabile: vnde & ἀνεφώνητος dicitur: nec pronuntiat, sed legitur Adonai. Ira Regius Psalter ait se memorem
 R fuisse

significat
 & quam
 uerentiã.

ficatio-
 ationis
 , sed
 sa præ-
 malis ca-
 nes ip-
 tamen-
 nimium
 co, in-
 dera vbi
 at nobis
 nos in
 nationis
 eant, &
 riment-
 mis hu-
 tis non
 e sona-
 t Ephe-
 ortatur,
 et ipsos
 ualibus
 s Deo.
 gnorant
 lire pos-
 condi-
 in non
 obtura-
 tas

fuisse nominis Domini. quod tamen nec substantiam ipsam Dei explicat, sed aliquid adumbrat, tamen ne sic quidem proferre audeat. Amor autem exprimitur, cum Propheta dicit. Nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animæ. Et in Exodo ab ipso Domino dicitur. Hoc nomen mihi est in æternum: & hoc memoriale tuum. Vult enim perpetuam nominis sui esse memoriam. Sed vox **רָחֵם** non

Et amo-
rem.
Isai 18.
Exod. 3.

solum memoriam significat, sed & odorem, quasi dicat, Solus odor, & memoria nominis tui excitat me, & confortat. Est quippe oleum effusum, quod suo odore currere adolescentulas, id est, animas faciat. Oleum, inquam, animam totam

Cant. 1.

Epist. 136.
ad Mar-
cell.

Dei no-
mina de-
cem.

Primum,
El.

Secundū,
Eloim.

Tertium,
Eloe.

Quartū,
Sabaoth.

perungens, totam sanans, totam penetrans, totam confortans, totam vivificans, totam rapiens, totam transformans. D. Hieronymus decem ponit Dei nomina ex Scripturis, quæ varias in simplicissima essentia proprietates significant.

Primum est El, quod Spetuaginta Deū vertunt. Aquila Fortem, etymologiam sequutus transtulit.

Secundum Eloim, & tertium Eloe, quæ ex El, deriuntur, ac proinde idem sonant.

Quartum Sabaoth, id est, exercituum, vel virtutum, vel ornatuum: quia Angelorum, & Virtutum Dominus, ac militiæ cælestis, id est, ornatu stellarum factor, & arbiter est.

Quin-

IN PSAL. CXVIII.

387

Quintum Helion, quod excelsum sonat, & habetur in psalmo nonagesimo, *Quintum, Helion.*
Qui habitat in adiutorio Helion, siue Altissimi.

Sextum Qui est, vt Mosis dictum est. *Sextum, Qui est.*
Sum, qui Sum. Et Moses ipse. *Exod 13.*
Qui est, misit me. Ipse enim solus est, qui immutabiliter, & independenter idem est.

Quam in sententiam memini me legisse apud Eusebium Cesariensem, qui ex Plutarcho refert, in Delphici templi propyleis *Lib. 11. de prap.*
vbi scriptum erat. Nosce te ipsum, item *Euang ca.*
scriptum fuisse, Es. Quod Plutarchus ipse *7.*
sic explicat, tanquam Dei vox ad homines, qui ad ipsum accedunt, sit. *Plut. lib. de q.*
Nosce te ipsum, & homines, vbi se nihil esse cognouerint, vicissim ei respondeant, dicantque. Tu es, id ei, quod maximè Deo conueniat, tribuentes.

Septimum Adonai, quod Dominum *Septimū, Adonai.*
valet.

Octauum Ia, quod fortè ab esse deducitur, & habetur extrema syllaba in dictione *Octauum, Ia.*
Alleluia, Laudate Dominum.

Nonum Terragrammaton, & Ineffabile, quod per quatuor literas scribitur, & *Nonum, Tetragrammaton*
mysterio iam predicto non pronuntiat.

Decimum Saddai, quod sufficientem *Decimum*
significat ad omnia: seu melius, sibi soli *Saddai.*
sufficientem, qui nullo indigeat, omnibus *superfluentem*
superfluentem abundet: quod solius Dei *abundat.*
Quae omnia, si simul ponantur, adu- *biant*

R 2

Spes ex
cōsidera-
tione ho-
rū nomi-
num.

Sap. 12.

brant nomen Domini, in quo speramus,
& cuius in nocte recordamur, spem nobis
maximam ingerere totius misericordie, &
felicitationis ab eo consequendæ. Nam &
fortis est, & potens; unde subest ei, cum vo-
luerit, posse: & Deus, quod omne bonū
complectitur: & Deus exercituum, cui
cælestis militia obsequitur, ut & hostes
prostrat, & amicos tueri nullo nego-
tio possit: cui & Angeli obediunt, & om-
nis cælorum ornatu, stellarum, Solis, &
Lunæ ad nutum seruiunt. Idem excelsus
est, quod malum appropinquare non pos-
sit: ut, qui apud eum commorantur, in-
tuto habitent: nec ad ipsum perungere
quisquam, nisi erectus, & tractus ab eo
villatenus valeat. Et, cum sit, qui solus, &
verè est, ac fons totius Essentie, & Esse,
inanitatem nostram, qui semper ad nihil-
lum tendimus, participatione sui ipsius,
quasi guttulas quasdam ex infinito pelago
sue deitatis aspergens, pro modulo, & me-
sura, quam ipse partitur, aliquid esse fa-
cit, tribuens singulis pondus, numerum
& mensuram. Quod autem & Dominus
sit, magnam seruis fiduciam præstat, qui
sub tanto Domino nihil debeant reformi-
dare. Ia verò Tetragrammati nominis
pars est, ut quasi pro captu nostro se se de-
mittens suavius capiatur. Iam Tetragram-
maton illud ineffabile, si ab esse derivatur,
ut nonnullis placet, idem significat, atque
Qui

Sap. 11.

Qui est. Sed non absque rationabili causa fatemur nos videre illud sub caligine, que apud Beatum Dionysium significat lucem inaccessibilem. Postremò sibi soli sufficientem illum esse, hoc docet, quod honorum nostrorum non indiget. Vel, ut in Hebræo est, quod bonum nostrum non ad illum. Quo fit ut & bona nostra humiliter ex illius dono cognoscamus, & ab eo fidenter, quicquid rectè volumus, petamus. Neque enim timendum est, ne ille in sua largitate deficiat, cui, quod donet, deesse non potest. Quis ergo in tanta nominum maiestate, & tot appellationum thesauris, ut Nazianzenus appellat, non omnino consolationibus affluat, sciens, quicquid de Deo dicitur, in suas utilitates redundare? Quam ob rem rectè dicit: Memor fui nocte nominis tui Domine.

Ep. 5. ad Dorothe.

Psal. 15.

Sed, Memor fui nominis (ait Ambrosius) plena deuotio est. Hoc nomen inuocetur diebus, ac noctibus. Nullum tempus precandi vacuum sinat sancta deuotio preterire. Si studentes igitur doctrinis secularibus perparum somno indulgent, quanto magis, qui Deum cupiunt cognoscere, nõ debent somno corporis impediri? Hec ille. Imò addit nocte maximè id faciendum quia tenebræ operiunt nos, & pericula tentationum ingruunt: ac proinde tum maximè orandum Dominum præsidia postulanda, & cauendas illecebras, nec som-

Semper inuocandum nomen Domini.

Et nocte potissimū

Iliad. 2.

no indulgendum, nisi quantum necessitas postulet. Scimus autem & Homerum profanum alioqui Poetam, introducere quæpiam per somnium monentem Agamemnonem Regem, non licere hominem consilij tota nocte dormire. Sed memoria Domini fortius excitat nos, vt non immeritò

Cant. 5.

Sponsa gloriatur in Canticis, se non totam dormire. Ego, inquit, dormio, & cor meum vigilat. Et S. Hieronymus asserat. Sanctos ita dormire, vt etiam somnus illis oratio sit. Et infra Dauid profiteatur.

*Epist. 22.**de cust.**virginis.**ad Eustochium.**Et nocte**tribula-**tionis.**Mich. 7.*

Media nocte surgebam ad confitendum tibi. Poterit etiam, qui volet per noctem intelligere tribulationes, & tentationes, quod non est infrequens in Scripturis, dicente etiam Propheta. Cum sedero in tenebris, Dominus lux mea est. His enim temporibus Dei meminisse maximum munimentum, & perfugium est suauissimum. Nec dubiè memoria continua Dei acerrimus stimulus est ad custodiam legis diuinæ, vt optimè coniungantur hæc duo, Memor fui nocte nominis tui, & custodiui legem tuam.

Et quia vicissim siue Dei memoria, siue spes in nomine sancto eius ex amore provenit, & inquisitione mandatorum, conuenienter adiungitur. Hæc facta est mihi, id est, hoc cōsecutus sum, vt scilicet memor essem nocte nominis tui, & custodire legem tuam, quia iustificationes tuas exquisiui.

¶ Heb.